

Voorjaarsweekendkamp

Verkenners

17, 18 & 19 mei 2013

Op vrijdagavond 17 mei was het tijd voor het voorjaarsweekendkamp van de verkenners-speltak. De voorgaande weken werden we in ons koude kikkerlandje niet gespaard met het weer. Ondanks dat we nog geen twee weken van juni verwijderd waren hadden we dit jaar nog niet veel zondagen (lees dagen met zon, niet de 7de dag van de week) meegemaakt. Desondanks zouden we op kamp gaan, en wel naar Roermond naar het terrein aan de Heidebaan. De verkenners zag de bui tijdens dit weekend al bijna letterlijk al hangen en besloot in hun oneindige wijsheid een aantal voorzorgsmaatregelen te nemen betreffende het weer. De verkenners kwamen allemaal met hun rugzak op tijd naar het HK om daar vervolgens ingeladen te worden in de auto's om daarna op het kampterrein afgezet te worden. Ik hoor u al denken "moesten ze dan niet eerst met de

rugzak lopen, zoals gebruikelijk?" Nee beste mensen, de verkenners kon het niet over hun hart verkrijgen om de weemoedige verkenners met rugzak door de natte regen te laten lopen, daarom besloten we om ze direct naar het kampterrein te brengen.

Doordat we in vergelijking met andere kampen vroeg op het kampterrein waren was er de ongelooflijke luxe om in het daglicht de tenten op te

zetten. Terwijl de verkenners hun patrouilletenten aan het opbouwen waren, was de staf al bezig met een hoogwaardige constructie van palen, zeilen en gewapend beton die ervoor moest zorgen dat we allemaal droog bij het kampvuur konden zitten.

Nadat het de afdaken rond het kampvuur en de tenten van de verkenners waren opgezet werd er door de verkenners nog een exodus naar een dichtbijgelegen voormalig schietterrein gevoerd om daar nog even lekker te rauzen. Helaas bleken er jagers te zijn die de omgeving hadden afgezet als schietterrein waardoor dit plan ondanks het gebrek aan regen toch in het water viel.

Gelukkig was er s'avonds nog het gebruikelijk kampvuur en werden er nog frikadellen gebraden. De verkenners waren moe en kropen veilig hun tentje in terwijl de staf (die alleen maar onder een afdak sliepen) nog een tijdje aan het kampvuur zaten om nog te filosoferen over de drie grondregels die horen bij het houden van een Mogwai. De eerste regel is

dat een Mogwai nooit in aanraking mag komen met direct zonlicht, dan gaan ze namelijk dood, fel licht van bijvoorbeeld een lamp vinden ze al oncomfortabel. De tweede regel is dat ze niet nat mogen worden gemaakt, ze vermenigvuldigen zich dan en de nieuwe Mogwais zijn dan echte "badjes". De laatste regel is dat ze niet gevoerd mogen worden na 24.00 uur. Gebeurt dat wel dan veranderen ze in Gremlins, en die laatste zijn erg onchill.

Terug naar het kamp, het was ondertussen al zaterdagochtend toen de staf wakker werd onder hun afdak en met veel Suske en Wiske scheldwoorden zoals "miljaar" en "verrek" de opstandige verkenners die al te vroeg waren opgestaan weer moesten teruggedrijven naar hun tenten. Na een tijdje van zelfbezinning mochten de verkenners toch hun tent verlaten om deel te nemen aan het prachtige ontbijt dat Thomas voor hen had gefixt. U gelooft het of niet maar vooralsnog had het nog geen druppel geregend was voor de verkenners en de staf errug chill was.

Het programma voor de zaterdagochtend en middag bestond uit een tocht, dit was dezelfde tocht

dat door verschillende stafleden was gelopen een dikke maand eerder toen we op leidingweekend waren op hetzelfde terrein. We hadden de tocht natuurlijk wel ingekort omdat al enkele oudere leden van onze vereniging de toenmalige tocht als te lang beschouwden. Het was nog altijd droog en de verkenners gingen op pad. De tocht bracht ze naar Melick, Sint Odillenberg, Paarlo, Vlodrop, Herckenbosch en nog een stukje door de Meinweg.

Onderweg was er de ram-de-andere-verkenner-van-de-opgeblazen-tractor-binnenband-met-een-skippybal-post. De tweede post was een luch-post samen met de plaatselijke geitjes. En bij de derde post werden ze met de grote blauwe bus naar een andere locatie gebracht en werd er ook nog stelten gelopen door modderpoelen. Ja dames en heren, dit waren weer zeer creatieve posten gemaakt door de verkenners die er ondertussen als de copyright rechten voor verzameld hebben (behalve in Noord-Korea, die doen niet aan patenten, ook niet aan mensenrechten trouwens).

Zo rond 16.00 uur waren alle patrouilles binnen en werden er vrijwilligers aangesteld om mee te helpen aan de voorbereiding van het avondeten. De avondmaaltijd was simpele macaroni, eigenlijk valt er ook niet zo heel veel meer over te vertellen. Tijdens de bereiding van de macaroni bouwden een paar verkenners nog een galg, gewoon omdat het kan.

Toen de buikjes van de verkenners gevuld waren, kwam er een moment van pure rusteloosheid, en wat doen verkenners als ze rusteloos worden? Precies, filosoferen over de Trias Politica van Montesquieu. De verkenners is meer voor een gouvernementale ontwikkeling en besloot daarom om maar snel met de verkenners naar de Meinweg te gaan, om daar lekker met een tractorbinnenband te gaan varen. Maar voordat het zover was kregen een aantal verkenners een zwak momentje bij het spoor wat we u niet wilden onthouden, zie de foto.

Tijdens ons bezoek op de Meinweg werden we overspoelt door heerlijk weer wat we eigenlijk dit jaar nog niet echt gekend hadden, het maakte een aantal verkenners die het bij het spoor nog donker inzagen weer een stuk vrolijker. Nadat iedereen nat was geworden liepen we weer terug naar de parkeerplaats om daar met de grote blauwe bus weer naar het kampterrein te rijden.

Aan het kampvuur werd er weer wat lekkers gemaakt namelijk banaan met chocolade in folie. Wat een lekkernij!

De verkenners kregen tijdens het smikkelen en smullen nog twee gloednieuwe verhalen te horen over een soldaat die het graf van een vrek moest bewaken en een verhaal over speelhans. Beide klassiekers van de gebroeders Grimm. Nu ze hun buikje vol hadden, en hun geest de diepere betekenis van de verhalen probeerde te doorgronden was het toch langzamerhand weer bedtijd voor de verkenners. Traditiegetrouw begon de staf zodra de verkenners in bed lagen de nieuwste lectuur en ontwikkelingen op pedagogisch gebied te bespreken zodat we de hoogste kwaliteit van pedagogiek konden blijven uitoefenen bij de verkenners.

Dit weekendkamp was het laatste weekendkamp van Thomas en Koen die beide na 7 en 8 jaar leiding na het zomerkamp gaan stoppen. Daarna gaan Thomas en Koen samen met andere fossielen uit het verre verleden elke donderdavond in een bruincafe bijelkaar komen om te praten over *“vreuger toen wij nog biej de verkennersstaf zoote”*.

De zondagochtend is nooit zo spannend, dus zoals gewoonlijk, ontbijten, kamp afbreken en natuurlijk een groepsfoto te locatie. Aangezien we deze keer wel erg vroeg klaar waren met alles op te ruimen en in te pakken (het was pas 10:30) besloten we nog een stukje te gaan wandelen. Met een stukje bedoelen we 5 KM, met ons bedoelen we Maurice en de verkenners. Nadat alle spullen op het HK waren afgeleverd werden de verkenners en Maurice opgehaald met de grote blauwe bus en sloten we samen het kamp af op het HK. Bedankt voor jullie deelname en tot het zomerkamp!

